

Palsmanē Meteņa vakarā veļ sniegu kamolos, lai kāpostiem lielas galviņas augtu. Vecpiebalgā Metenī pelnus grābj, lai ir balti lini.

Meitām un sievām biezu matu iegūšanai der atcerēties ticējumu no Ainažiem. Vastlāvja dienā jāgriež mati un jānes zirgam zem siles, tad mati augš gari, stipri un biezi kā zirga aste. Ērgļos vīri Meteņu vakarā darījuši vīzes, un, linus sējot, āvuši kājās, lai liniem būtu šķiedra kā lūki. Tukumnieki ievērojuši — kāds laiks Vastlāvī, tāds arī Lieldienās. Ja Vastlāvī un Lieldienās ir sniegs uz jumtiem, tad nākošu vasaru būs daudz sēņu un ogu. Bet, ja līst lietūs, tad būs gari lini — tātad lietains gads.

Andris Vējāns

* * *

Meteņos

Dedziet, meitas, gaišu guni,
Pušķojiet istabiņu:
Tilti rīb, važi skan,
Metens brauca pār kalniņu;
Metens brauca pār kalniņu
Saules groži rociņā.

Metens ēda šņukurīti,
Aiz ausīm turēdams;
Cūka kaklu nolauzusi,
No kalniņa laizdamās.

Ej projām, Metenīti,
Ar to miežu plācenīti;
Man atnāks Lieldieniņas
Ar baltām oliņām.

Uz brāļiem, uz brāļiem,
Meteniša vakarā,
Dos man pupas, dos man zirņus,
Dos man cūkas smecerīt'.

Vizin', vizin', braucin', braucin',
Meteniša vakarā,
Ja nevizin', ja nebraucin',
Tad neauga lieli lini.

Vizin' mani kamanīņas
Meteniša vakarā,
Rītu nāks Pelnu āzis,
Pelnus bērs kamanās.

T.dz.

Meteņi jeb Aizgavēņi
Ragavas pa ledu griež,
Tā kā baltus, jautrus putņus
Bērni sniega pikas sviež.

Vēl jau turas, ziema turas,
Vēl jau ziemai jāturas,
Bet tas vējš, kas lido pretī,
Nav tik nemīlīgs un ass.

Vējam krūtīs cita elpa,
Vēja dziesmai cita balss:
Nav aiz kalniem pavasaris,
Saulē sasildīsies sals.